

323.1 (47.60)
К 85
Пролетары ўсіх краёў, злучайцеся.

Крыніцкі

ВЫНІКІ

і чарговыя задачы КП(б)Б
па нацыянальнаму

(прамова сакратара ЦК КП(б)Б т. Крыніцкага
13 кастрычніка 1925 г.)

Выданьне АПА
Калінінскага Акругкому

КЛІМАВІЧЫ 1925 г

22/3.1 (47.60)

К 85

Пролетары ўсіх краёў, злучайцеся.

ДУБЛЯТНЫ С. Н. Д.
Устававае імя: *Горькага*
імя Горькага
Адрас: *36670*

Рэспубліканская бібліятэка
І. Н. В. № 348974
Б. Н. ГОРЬКАГА

ВЫНІКІ

і чарговыя задачы КП(б)Б

па мясцоваму выданню

(прамова савратара ЦК КПБ т. Крыніцкага

15 сакавічні 1925 г.)

Ф.Н.

Выданьне АПА
Калінінскага Акрэгу
КЛІМАВІЧЫ 1925 г

В Ы Н І К І

і чарговыя задачы КПБ у справе нацыянальнай палітыкі.

(Даклад тав. Крыніцкага на агульным сходзе актыву
Менскай Гарадзкой Арганізацыі 15-га кастрычніка
1925 году аб выніках пленуму ЦК КПБ 12—15-X
1925 году)

Таварышы! Найважнейшым пытаннем павесткі
пленуму ЦК КПБ 12—15 кастрычніка быў даклад ка-
місіі па нацыянальнай палітыцы. У гэтым дакладзе
мы падраховалі дасягненні за апошні год, выявілі
нашы недахопы, вызначылі, што рабіць далей.

У жыцці Беларусі нацыянальнае пытаньне зай-
мае вялікае месца. Правільнай пастаноўцы і выра-
шэньню яго КПБ аддае і доўга будзе аддаваць вя-
лікую ўвагу.

Агульная пастаноўка пытаньня.

Як мы ў агуле ставім пытаньні нацыянальнай
палітыкі, мы—камуністычная партыя?

У праівагу дробна-буржуазнаму падыходу мы
„замест фармальнай раўнапраўнасьці нацый на першы

плян ставім **рэальную дапамогу** раней прыгнечаным нацыянальнасьцям у справе ўздыму іх культуры і **раней усяго—яе эканамічнай базы**". Аб гэтым проціпастаўленьні двух пунктаў гледжаньня мы нядаўна перад арганізацыяй ужо ставілі пытаньне, а іменна—Бюро ЦК гэта пытаньне ставіла ў справаздачы, якую было мне даручана апублікаваць, згодна пастановы Бюро ЦК КПБ—іменна ў дакладзе „Аб асаблівасьцях унутрыпартыйнага становішча“.

Вы памятуеце, таварышы, там я **цытаваў** з адной кніжкі, якая прызначалася да выданьня, аўтара, які, гаворачы аб Беларусі, як аб самастойнай дзяржаве, сапастаўляў часткі Беларусі, што носяць розныя назвы, напрыклад, **сёньня крэсы ў Польшчы**, Заходняя вобласць і часткі ляжаць у суседніх з Беларусыя дзяржаваў і носяць розныя назвы... хоць заселены ўскладзі Беларусамі". І тады ў дакладзе я ставіў **пытаньне** іменна так, як гэта толькі можна ставіць, што **проць такой** пастаноўкі пытаньня ў Беларускай Рэспубліцы, супроць **такой** „самастойнай дзяржавы“ мы супярэчым.

(Я агаварваюся: быць можа аўтар гэтай кніжкі выпадкова чаму-небудзь прапусьціў гэткую фармулёўку пытаньня). Па сутнасьці, гэткае сапастаўленьне Польшчы і „Расей“ азначае замазваньне клясавага боку справы, замазваньне вялізарнай розніцы ў палітычным і сацыяльным укладзе Польшчы і Расей, азначае пастаноўку на выключнае месца моманту нацыянальнага. Калі ў такой агульнай пастаноўцы гаворыць аб „самастойнай“ дзяржаве, дык гэта значыць, гаворыць аб **„самастойнай дэмакратычнай Беларусі“**. Мы супроць гэткай „самастойнай“ Беларусі.

Мы ёй праціўпастаўляем нашу самастойнасьць БССР, якая пабудована на аснове праграмы РКП і вызначана канстытуцыяй нашага саюзу (правы аж да „права свабоднага выхаду з Саюзу“ (Канстытуцыя СССР, Разьдз. 2, арт. 24, п. 4).

„Самастойная дзяржава БССР“ гэта азначае: уклад дыктатуры пралетарыяту; дапамога рабочае клясы нашага Саюзу прыгнечанай у мінулым нацыянальнасьці; дапамога ў культурн. і эканаміч. адносінах; на гэтай іменна аснове—добраахвотны саюз нашай дзяржавы з інш. падобнымі дзяржавамі (з пастаянна дзейнічаючым „правам выхаду з Саюзу“).

І мы лічым, што толькі рабочая кляса, толькі пралетарская рэвалюцыя і толькі правільна вырашыць нацыянальную праблему. Толькі на гэткай аснове прынцып добраахвотнага саюзу дзейнічае дзейным. На аснове гэткага добраахвотнага саюзу, за ўмовах палітыкі Камуністычнай партыі савецкага Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік мацнее і будзе мацнець далей.

Вынікі ў гаспадарчай галіне.

Пытаньні нацыянальнай палітыкі ў нас, у БССР, трэба разглядаць іменна заўсёды пад гэткаім агульным пунктам погляду. Мы на пленуме маглі адзначыць рад дасягненьняў за год: „Работа КПБ у гаспадарчай галіне прывяла да некаторага ўздыму прамысловасьці, палепшаньня стану сялянскай гаспадаркі, узмацненьню фінансавай сыстэмы, павышэньня ўзроўню быту рабочых і сялян. Гаспадарчы ўздым стварае аснову для разьвіцьця і пашырэньня працы ў галіне нацыянальнай палітыкі“. (Рэзалюцыя пленуму 1,3).

Зразумела, мы не пераўвялічваем нашых дасягненняў у гэтых адносінах. Урад БССР у сёлетнім годзе пачаў ставіць больш выразна ва ўвесь рост пытаньне аб дапамозе Саюзам Беларусі, як адсталай краіне. Зразумела, у саюзным урадзе гэта пытаньне аб дапамозе нацыянальным рэспублікам заўсёды стаяла і стаіць, але найбольш актыўна мы пачалі ставіць гэта пытаньне прыблізна з пленуму ЦК КПБ, што адбыўся ў студзені. Рад паасобных пытаньняў аб дапамозе нам, як адсталай краіне, мы за год паставілі. Мы маем некаторыя дасягненьні. Зараз, перад пачаткам бюджэтнага году, мы ставім гэта пытаньне ва ўвесь рост у зьвязку з агульнымі плянамі адбудаваньня гаспадаркі БССР (бюджэт, заяўкі па надзвычайнаму бюджэту, заяўкі з пазыкі адбудаваньня). Ужо па прыродна-спраўках мы ўпэўнены, што Беларусь зможа ўвесці ў свой бюджэт, у звычайны надзвычайны, у наступным годзе болей, чым у мінулым годзе.

Наш бюджэт вельмі дафіцытны: зусім не пакрывае патрэб адбудаваньня. Мы ўпэўнены, што дапамога Саюзу будзе значная. У далейшым пленум перад Бюро ЦК паставіў пытаньне аб тым, каб мы прадаўжалі гэту лінію на ўсё большае прыцягненьне дапамогі саюзу.

Эканамічны і культурны ўздым БССР

Зразумела, нельга праціўпастаўляць двух бакоў справы, нельга так тлумачыць, што эканамічны ўздым краіны і культурны ўздым краіны—гэта рэчы розныя. Ня так стаіць пытаньне.

Бюро ЦК КПБ, у маім дакладзе на актыве, ставіла пытаньне аб небяспечнейшым, як мы гаварылі,

„культурніцкім ухіле“ ў пытаннях нацыянальнай палітыкі, які зьяўляецца прадуктам уплыву, галоўным чынам, дробна-буржуазнай інтэлігенцыі. Выяўляецца ён у тым, што некаторыя працаўнікі лічаць, што нацыянальная палітыка іменна ў тым змяшчаецца, каб працаваць раней усяго над культурным разьвіцьцём, над культурным уздымам краіны. Гэта самы шкодны ўхіл, бо пры ім забываецца **асноўны** бок справы—эканамічны ўздым, без якога ніякі культурны ўздым немагчымы. Але зусім няправільна прадстаўляць і так, што лічыць эканамічную працу аснаўною—гэта значыць замазваць, затушоўваць другі бок справы—культурнае будаўніцтва. Гэтыя два бакі пытання нельга праціўпастаўляць адна адна, каб рабіць прастай і ўрэзваць складаную формулу, якая змяшчаецца ў тым, што на базе эканамічнага росту прадаўжаецца і павялічваецца культурны рост. Гэта складаная формула, і мы іменна за такую формулу. Мы супроць аднабокасьці, як супроць аднабокасьці ў бок „культурніцкага ўздыму“, так, зразумела (хоць мы не наглядаем такога ўхілу) былі-б заўсёды супроць такога тлумачэньня нацыянальнай палітыкі, што, нібыта, уся яе задача ня ў культурнай працы, а ў тым, каб эканамічна ўзьняць краіну. Мы лічым, што праца над мовай, асабліва над беларускай, перавод дзяржаўнага партыйнага апарату і прафэсіянальных арганізаваных на мову насяленьня, разьвіцьцё школы на роднай мове, разьвіцьцё літаратуры, забясьпечаньне сапраўднага раўнапраўства моваў, высоўваньне, выхаваньне працаўнікоў з асяродку раней прыгнечаных нацыянальнасьцяў, асабліва правядзеньне беларусізацыі і шмат што іншае—усё гэта **важнейшыя**

задачи, над якімі трэба яшчэ многа працаваць, і ў галіне гісторыі мы зрабілі яшчэ не даволі.

Лінія КПБ у гэтай галіне правідловая—аб гэтым гавораць дасягненні, якія ў нас ёсць.

Станоўчыя ітогі ў справе беларусізацыі.

Пленум ЦК прызнаў, што ў радзе галін працы адносна беларусізацыі дасягнуты пэўныя поспехі. Яны невялікія, калі параўнаць з тым, чаго мы хацелі-б, але **вельмі значныя, калі параўнаць з тым, што мы мелі год таму назад.** Я думаю, што па тых матар'ялах, якія мы далі для арганізацыі, вы прачытаеце дэталёвыя падрабязныя данныя. Я прывяду толькі больш асноўныя **шыколы** дакладу камісіі па нац. палітыцы пры ЦК БССР.

У галіне **народаў асветы** у часці ранейшай БССР, уся пачатковая беларуская працоўная школа пераведзена на беларускую мову.

У далучаных частках выкладанне ў першых групах пераведзена на беларускую мову.

У 7-хгодках з беларусізацыяй справа стаіць здавальняюча.

У вышэйшай школе мы пачалі праводзіць беларусізацыю, напр., на 1-м курсе рабфаку часткова яе ўвялі.

Таксама і ў адносінах да іншых нацыянальнасцяў у галіне школьнае справы мы маем дасягненні.

У галіне палітасветнай сеткі: клубы, нар. дамоў, хат-чытальняў мы маем ужо шэраг устаноў на беларускай мове.

У сэнсе перападрыхтоўкі настаўнікаў, правядзеньня курсаў беларусазнаўства і летніх курсаў па перападрыхтоўцы, прэз якія прапушчана звыш 1000 чалавек, мы маем дасягненьні. Мы, таварышы, можам адзначыць, як станоўчы бок справы, што настаўніцтва, асабліва вясковае, дапамагае нам у правядзеньні працы ў вёсцы. Мы можам значную частку беларускага настаўніцтва, у большым процанце, аднесці да тэй часткі інтэлігэнцыі, якая сапраўды блізка да партыі, якая ня толькі на словах, а і на чыне праводзіць нашу лінію.

Інстытут Беларускае Культуры.

Далей, у працы Інстытуту Беларускае Культуры пленум прызнаў: „Вітаю некаторыя вынікі, галоўным чынам, падрыхтоўчы дзелу Інстытуту Беларускае Культуры“. На жаль, наваафіцыйная, партыйная і камсамольская, ня зусім належна звязана з працай Інбелкульту і ня зусім належна ўцягнута ў яе. Да Інбелкульту трэба прыкаваць, далёка больш увагі ўсяе арганізацыі, усіх рабочых і ўсіх працоўных вёскі.

Усяго ў Інбелкультце арганізавана і больш-менш актыўна працуе 10 сэкцый, з іх сэкцыя мастацтва, прыродазнаўства і сельскай гаспадаркі маюць рад падсэкцыяў. Пры Інстытуце Беларускай культуры працуе, апроч таго, 15 пастаяных камісій: па дыялектыцы, слоўніку, правапісу вывучэнню Беларусі і беларускіх народных песень, гісторыі і археолёгіі, вывучэнню рэвалюцыйнага руху Беларусі, па вывучэнню народнай гаспадаркі, па выданню твораў Леніна і Маркса, вывучэнню сав. будаўніцтва, этнаграфіі, бібліяграфіі, працуе цэнтральнае бюро краязнаўства (яно, між інш. аб'явіраецца на 10 акруг.. і

75 райённых т-ваў краязнаўства), аб'яднаньне „Навуковая Арганізацыя Працы“ і ўсебеларускае аб'яднаньне паэтаў і пісьменьнікаў „Маладняк“. У складзе Ёнбелкульту ёсьць аддзелы яўрайскі і польскі. Як бачыце, таварышы, вельмі вялікія і значныя дасягненьні.

Арганізацыі Ёнбелкульту за мінулы год уцягнулі ў сваю працу шмат кваліфікаваных інтэлігэнтаў беларускіх, яўрэйскіх і польскіх. Вядома, было-б ня верна пры гэтым казаць, што у Ёнбелкульте гэта высока-кваліфікаваная інтэлігэнцыя, якая выйшла не з праят-рускага асяродзьдзя ў большай частцы, што яна ня з намі, што яна з намі толькі на словах. Вядома, некаторая частка з іх у поўнай меры нашу палітыку ня прызнала ніяк, і на словах толькі прыняўшы яе; гэта тая частка, якая фармуліравана ў дакладзе „не перайшла мяжы, што аддзяляе яе ад дыктатуры рабочае клясы“. Мы прызнаём недахват гэтай часткі інтэлігэнцыі, але адначасна мы ведаем, што прадстаўнікі гэтай часткі таксама перапрацоўваюцца ў працэсе працы супольна з намі, набліжаюцца да нас. І да гэтай часткі мы цалкам адносім словы, якое ў чацвёртым палітычным лісьце ЦК падкрэсьліваў, што „трэба на ўсё 100 проц. выкарыстаць веды гэтых людзей, прыцягнуць іх да будаўніцтва новага грамадзтва, абкружаць атмасфэрай таварыскіх адносін і давер'я поўнай прастасьці і шчырасьці“. Так мы ставілі гэта пытаньне. Прызнаньне памылак — гэта ня ёсьць цікаваньне і завушэньне асобных прадстаўнікоў дробна-буржуазнай інтэлігэнцыі; гэта ёсьць адзін сродак да таго каб дапамагаць тым людзям, якія на справе хочуць працаваць з рабочаю клясай і з

Камуністычнай партыі, дапамагаць вызваліцца ад сваіх памылак, няўхільных і абумоўленых тым, што людзі вышлі не з пралетарскага асяродзьдзя, выхаваліся на матар'яле буржуазнай культуры.

М а л а д н я к.

Я, таварышы, павінен асоба спыніцца на групе „Маладняк“. Адзін вельмі адказны таварыш на адказным сходзе ня так даўно заявіў: „Маладняк“ гэта аб'яднаньне дробна-буржуазнае і кулацка-шавіністычнае“. Гэта палітычная памылка. У „Маладняку“ шмат элемэнтаў, якія зьяўляюцца плоцьцю ад плоці Камуністычнай партыі сяброў КПБ і КСМ. У „Маладняку“ ёсьць шмат беспартыйных людзей, якія добра перапрацоўваюцца ў нашым партыйным і камсамольскім катле. Мы ня пільнічым на тое, што ў шэрагах „Маладняка“ вядома, ёсьць частка, якая яшчэ не перапрацавалася і не адмовілася ад нэлага шэрагу дробна-буржуазных ухілаў і тым ня менш мы лічым, што з літаратурных груп гэта аб'яднаньне найбольш нам блізкае, найбольш каштоўнае, найбольш шматабянаючае. Вядома, ёсьць шмат слабых мейсц у гэтай арганізацыі. Вядома арганізацыі „Маладняк“ трэба дапамагчы і вельмі шмат дапамагчы і з боку партыі і камсамолу адхіліцца ад памылак.

Форма і зьмест культуры

Я прыводзіў у дакладзе па пытаньню аб нацыянальнай формуле Сталіна. „Нацыянальная па форме, пралетарская па зьместу:—такая агульна-чалавечая культура, да якой ідзе сацыялізм“. Вядома, нельга ўяўляць сабе так, што мы ўжо прыйшлі да такога

становішча. І ў большасці літаратурных аб'яднанняў, у многіх літаратараў (няхай яны сябе лічаць „пралетарскімі“ і зьяўляюцца пралетарскімі) яшчэ няма пэўнай вытрыманасці, дасканальнага вызвалення ад усякіх праяваў дробна-буржуазнага ўплыву, бываюць „зрывы“ і ўхілы. Зусім ясна,—мы павінны і заўсёды будзем патрабаваць таго, каб у **бок ажыццяўлення формулы Сталіна** разьвіваўся, загартоваўся і ўзмацняўся ўсякі літаратурны рух, усякая культурная праца, уся наша нацыянальная палітыка. Але ясна, што да такога становішча мы яшчэ не дайшлі на 100 проц. Нам патрэбна яшчэ шмат працаваць, каб дабіцца поўнага ажыццяўлення гэтай формулы.

Паўтараю, мы маем адзначыць ітог: арганізацыя „Маладняк“ за год значна ўзмацнялася, пашырылася, мае цэлы сваіх аглядаў, працуе над сабою ў бок падбліжэння да лініі камуністычнай партыі, выжываючы ўхілы ў сваіх асобных частках.

Далей, таварышы, па лініі выдавецкае справы таксама маем значны ўзрост выдавецкай працы.

Досыць сказаць, што з 1 студзеня да 25 жніўня гэтага году выпушчана літаратуры: беларускай 755.000 экз., яўрэйскай—35.000 экз., расейскай—24.000 экз. З 821.000 экзэмпляраў, як бачыце, беларускай літаратуры выпушчана 755.000 экз.

У выніку, за год мы маем павялічэнне выпуску беларускай літаратуры на 129 проц., яўрэйскай—на 130 проц. польскай—на 108 проц. і расейскай—змяншэнне на 45 проц. Іначай кажучы, Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва ў сваёй працы ўлучае най-

большае месца беларускай літаратуры і пры гэтым удзельная вага гэтай працы Бел. Дзярж. Выдавецтва павялічваецца.

Праца ў дачыненні да яўрэйскага насяленьня.

На відавоку дасягненні па працы ў дачыненні да яўрэйскага насяленьня. Трэба адзначыць ажыццяўленьне пляну земляпарадкаваньня яўрэяў за гэты год на 96 проц. Гэта зьяўляецца вялікім дасягненнем. Па лініі саматужнікаў праца пакуль што йдзе, галоўным чынам, арганізацыйная; прайшлі раённыя і акруговыя канфэрэнцыі і ўсебеларускі зьезд саматужнікаў. Пачынаюцца разгортваньні і гаспадарчая праца дапамогі і падмацаваньня. Значна палегчана падатковае абкладаньне саматужнікаў. Вызначаны шэраг захадаў на дапамогу саматужнай прамысловасьці.

Праца сярод палякаў.

Па лініі польскіх шкول таксама ёсьць дасягненні. У польскіх сельсаветах праведзена, галоўным чынам, праз нашых польскіх працаўнікоў і ўсю партыю, значная праца па расслаеньню польскага сялянства, вызваленьню беднаты і сярднякоў з пад уплыву польскай кулацкай вярхушкі.

Чырвоная армія

Далейшае пытаньне—праца ў Чырвонай арміі. У гэтым годзе мы дабіліся, што ў Аб'яднанай Беларускай вайскавай школе кампалітсклад і пэдагагічны склад на 45 проц. ужо ўладае беларускай моваю,

курсанты на 60 проц. У тэрытарыяльнай нашай дывізіі мы мелі летась у кампалітскладзе 41 проц. а ў сучасны момант 61 проц. У цэлым, раней па дывізіі ўладала беларускай моваю 25 проц. кампалітскладу, а ў сучасны момант—50 проц. Праца вядзецца па падрыхтоўцы да беларусізацыі 33-й тэрытарыяльнай дывізіі і да таго, каб правесці беларусізацыю ўва ўсім тэрытарыяльным корпусе.

Беларусізацыя ўстаноў.

Далей, беларусізацыя ўстаноў. Да студзеня быў пераведзены на беларускую мову толькі Народны Камісарыят Асьветы, некалькі аддзелаў нарасьветы і на тры чвэрці апарат ЦВК. У пераходны час, згодна вестак нацыянальнае камісіі пры ЦВК БССР, мы ўжо маем цалкам пераведзеным на беларускую мову ЦВК з яго камісіямі, Беларускі Дзяржаўны Музей, Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва, усе акруговыя аддзелаў нарасьветы, Калінінскі Акруговы Выканаўчы Камітэт з яго аддзеламі і бадай што ўсімі райённымі выканаўчымі каміт. і с. с. (уданым выпадку Калінінскія акруга, як і па ўсіх лініях беларусізацыі, ідзе наперадзе іншых акругаў) Пры ўсіх акруговых выканаўчых камітэтах заснованы камісіі па правядзеньню нацыянальнае палітыкі.

У нацыянальным складзе выбарных савецкіх органаў маюцца дасягненьні галоўным чынам, па лініі выраўненьня процанту беларусаў. Раней у ліку членаў акруговых выканаўчых камітэтаў было 48 проц. беларусаў, цяпер іх ёсьць 65 проц. У раённых выканаўчых камітэтах беларусаў было 75 проц., цяпер

іх ёсьць 80 проц., у сельсаветах было 84 проц., цяпер ёсьць 91 проц.

Гэта ня кажа аб „засільлі беларусаў, гэта ёсьць выраўніваньне па процанту нацыянальнага складу жыхарства. Калі казаць аб гарадзкіх саветах, дык і тут процант, бадай, што адпавядае процанту нацыянальнасьці гарадзкога жыхарства; беларусаў каля 40 проц., яўрэяў—30 проц. з лішкам, велікарусаў—20 проц., палякоў 3—проц., іншых—6 з лішкам процантаў. Мы маем правільную прапорцыю.

Нацыянальная палітыка ў прафэсійных саюзах

Трэба адзначыць дэафіцыйна нацыянальнай палітыцы прафсаюзах, якія здабылі за год. Саюз працаўнікоў асьветы адназначна перайшоў на беларускую мову, таксама і саюз працаўнікоў зямлі і лесу. Швэйнікі адназначна перайшлі на яўрайскую мову. Падрыхтоўваецца перавод саюзу працаўнікоў скуранага вырабу на яўрэйскую мову. Саюз нарсвязі падрыхтоўваецца да пераводу на беларускую мову.

Трэба адзначыць тое-ж самае выраўненьне процанту беларусаў за мінулы год і па прафэсійных арганізацыях. У цэнтральных, акружных і мясцовых прафсаюзных органах беларусаў у мінулым годзе было 39 проц., а ў гэтым годзе іх ёсьць 45 проц.

КСМ і КПБ.

Надзвычайна цікавыя лічбы па камсамолу, масавае арганізацыі, якая блізкая да нас. Па складу арганізацыі, мы бачым павялічаны процанту бела-

русаў з 63,8 проц. да 70 проц. Таксама і па лініі кіраўнічых органаў, асабліва ў райкомах, лік процанту беларусаў павялічыўся з 50 проц. да 56 проц. (у РК-з 54 да 57 проц.)

Унутры КПБ, таварышы, мы маем у складзе выбарных асоб павялічаньне беларусаў з 30 проц. да 48 проц. За год наглядалася вялікае зьніжэньне для яўрэяў, палякаў і велікарусаў, асабліва вялікае зьніжэньне для велікарусаў, іменна з 28 проц. да 18 пр.

Значыць, тут ёсьць значнае выраўніваньне ў складзе кіраўнічых партыйных органаў—цэнтральных і акружных.

Задачы па беларусізацыі.

Мы, таварышы, лінім, што гэтыя дасягненьні значныя, параўнаўчы з тым, што было год таму назад. Вядома, нельга пераацэньваць, але ня трэба і пераўмяншаць іх. Ня трэба скардзіцца і ныць, што у нас „так многа ня зроблена“, што „нам нічога не ўдаецца“. Мы маем дасягненьні таму, што **шлях партыі быў пэўны**. Заплюшчваць на гэтыя дасягненьні вочы, ня бачыць іх, не прызнаваць таго, што ёсьць — **гэта значыла-б казаць, што нашая лінія няпэўная**.

Пленум ЦК КП(б)Б гэтае агульнае пытаньне перад сабою ставіў і яшчэ раз прызнаў асноўнымі для агульнага кірунку працы ў рэзалюцыі ліпнёўскага пленуму 1924 г. і студнеўскага 1925 г. Лінія КПБ па нацыянальнай палітыцы павінна і далей цягнуцца. КПБ і камсамол да гэтае працы яшчэ мала дачынены, некаторыя сябры партыі гэтае працы не разумеюць. І адзначаючы дасягненьні і пэўнасьць шляху, Пленум так і кажа: „Справа беларусізацыі яшчэ толькі перажывае пачатковую пару росквіту!“.